
LÖRDAGSMUSIK

Helgeandskyrkan

7 sept kl 17

”Musik av Chopin”

Albina Veisland, piano

PROTESTERA PÅ LÖRDAG!

Ska Sverige stå värd för NATOs krigsfartyg?

Karlskrona fylls nu på lördag av NATO-länders militär. Mängder av krigsfartyg ska då ha anläppt staden, en del troligen med kapacitet att bära kärnvapen. Ännu ett stort steg ska tas, bort från vår officiella position av neutralitet och alliansfrihet.

Många minns säkert de ryska övningar i Östersjön som i våras skapade så stort rabalder i svenska media. I efterhand blev det klart att de inte var attackövningar riktade mot Sverige utan om s.k. strategiskt försvar. Carl Bildt hade informerats, och han gjorde själv helt klart att några ryska anfallsövningar inte hade förekommit. Men den mediala beskrivningen av händelsen passar in i alliansens strategi för att knyta Sverige mycket nära NATO.

Accepterar vi nu att vår statsledning står värd för NATO-övningen Northern Coasts, som gör Östersjön till en krigszon (mot vilken fiende)?

Det är viktigt med proportioner.

Ulf Bjerén, ledande i arbetet med lördagens demonstrationer i Karlskrona, påpekar att Ryssland svarar för under 5% av världens militärutgifter, USA och NATO för omkring 55%. Det är NATO, och speciellt USA, som står inte bara för vapenskrammel utan för direkta militära aggressioner mot andra länder. Därför är det viktigt att stötta demonstranterna i Karlskrona nu på lördag. *Bertil Egerö*

Upprop inför demonstrationen lördag den 7 september:

Alla fredsvänner och antiimperialister, slut upp bakom parollerna:

Nej till Natomedlemskap!

Nej till Natos krig!

Nato ut ur Sverige!

Över folkets huvuden har Natoanhängare närmat Sverige till Nato. En stor Natokrigsövning planeras i Östersjön under namnet Northern Coasts. Den 7 september, då fyrtioalet krigsfartyg ligger för ankar i Karlskrona, planeras demonstration och protestmöte.

”Blekingenäätverket för oberoende, fred och alliansfrihet” och ”Växjömedborgare mot Nato”, lokala paraplyorganisationer som Folket i Bild tagit initiativ till, manar alla fredsvänner och antiimperialister att sluta upp bakom de tre parollerna.

Samarbeta med andra på din ort för att stärka proteströrelsen! Dags att lyfta Natofrågan!

Kom till Karlskrona, Stortorget lördag 7 september kl 13!

OM DEN BORGLIGA REGERINGENS TUNNELSEENDE AV ASCH

Igår skedde genombrottet i hallandsås- tunneln och media och minister var där och firade. För sådär tjugo år sen påbörjades byggprojektet med löfte om snabba förbindelse. Jag som då arbetspendlade till Göteborg hoppades på förkortade restider. Men ni vet hur det gick, eller rättare sagt inte gick, och nu är jag pensionär. De som planerade och byggde järnvägen på båda sidor om tunneln fick sådär tio år extra på sig att ställa allt i ordning.

Men vad har hänt? Det är fortfarande enkelspår från Helsingborg! Ofta sitter man där och väntar på försenade mötande tåg. Och hur är då planerna? Jo, enligt remissförslaget till nationell plan för transportsystem 2014-2025 ska dubbelspåret vara utbyggt till 2025, fast inte hela sträckan, 15 procent kommer fortfarande att vara enkelspårigt efter 2025.

Naturligtvis bör dubbelspårsutbyggnaden, i alla fall sträckan Ängelholm-Maria, tidigareläggas. Om Trafikverket får erforderliga anslag för att genomföra projektet skulle det kunna påbörjas mer eller mindre direkt. Att fördröja dubbelspårsutbyggnaden av denna del på Västkustbanan innebär att man inte kan utnyttja den nya järnvägskapacitet som öppnandet av Hallandsåstunneln medför. En lång enkelspårssträckning hämmar Västkustbananas möjligheter att ersätta klimatstörande trafik på E6.

OM PERSON OCH STRUKTUR AV STEN H.

Den amerikanske presidenten har besökt Sverige. OK, ledaren för världens mäktigaste stat måste naturligtvis få ett korrekt officiellt bemötande. Till det kommer att det här är en person med ett betydande intellektuellt bagage – han är professor i juridik. Därutöver har han breda personliga erfarenheter från sin uppväxt som svart och underprivilegerad. Han har i

anföranden och i sina valkampanjer visat upp att han har insikter och förståelser som inte är så vanliga. Till det kommer att han har en utomordentlig formuleringsförmåga vilket gör honom till en av de främsta politiska talarna i vår tid. Inte konstigt att han bemöts med sympati och beundran, också i vårt land.

Och inte är det konstigt att så många har knutit förhoppningar om att under hans ledning ska USA göra det rätta i världspolitik, eller i varje fall inte uppträda kriminellt och svekfullt eller vad nu det kan kallas i politik på den nivån.

Strukturerna avgör (nästan) allt

Problemet är att det spelar i stort sett ingen roll vilka sympatiska personliga egenskaper en enskild ledare för en världsmakt har. Obama har stor frihet i att tala om det ena eller andra, men när det gäller USA: s faktiska politiska handlande är hans frihet mycket liten och vad gäller USA: ekonomisk-politiska roll i världen ligger den utanför hans domän. Ibland blir ledarens maktlöshet särskilt tydlig. Obama verkar vara en vänlig och förnuftig själ som rentav har lovat att han ska stänga Guantamofängelset, men han kan inte.

Det är i stort sett detta som åsyftas när man talar om att det är strukturerna som bestämmer. Det låter tråkigt och snävt och vi är alla så mycket mer böjda att tala om människor och åsikter och karaktärsdrag. Ja, det är omöjligt att låta bli. Och visst, ibland kan en enskild ändra historien. I stora drag skulle väl inte historien ha ändrats så mycket, men visst var det Churchills envishet 1940 som gjorde att England inte gav upp även om Hitler hade varit körd förr eller senare mot USA och Sovjet. Ja så kan man hålla på. Jag vill bara säga att det är löjväckande när tänkande människor först talar om hur viktigt det är för oss alla att Obama blir president och sen är upprörda och besvikna när han mördar människor med raketer från luften i Jemen eller skickar missiler mot Syrien och gör en poäng i att inte bry sig om FN.

Ja, det får räcka med detta skolmästarinlägg för i dag. En annan gång skulle det väl vara intressant att ta upp USA:s roll i världen och hur Sverige bör förhålla sig till den.

INGA HJÄLTAR, INGA HELGON AV GUNNAR STENSSON

Obama var i Stockholm. Orden flödar. Perspektiven skiftar. Befriare eller förtryckare?

Egentligen vet vi att systemet är självstyrande och självgenererande. Redan gamle Eisenhower upptäckte det militärindustriella komplexet. Till det hör CIA och underrättelsestrukturerna. Bakom dem finns den finansiella strukturen och därbakom den härskande klassen: den enda procenten.

All denna makt personifieras av USA:s president, av Barack Obama. Han försöker modifiera, inte styra kanske, men i alla fall åstadkomma t ex nån sorts sjukreform, göra något åt klimatet, tala om en rättvis fred i Mellanöstern. Han har ärvt rasförtrycket, de orättfärdiga krigen, Guantanamo, drönarna.

Vad är Obama och vad är systemet?

Några vänner menade att det var fel att kritisera Anna Lindh personligen för beslutet att utlämna de båda egyptierna till Mubaraks tortyrfångelse, som jag gjorde när jag presenterade

Lena Sundströms viktiga bok "Spår" förra veckan.

Hösten 2001 hade präglats av hat och fruktan. Den definierades av 11 september och War against terror. Anna Lindh ingick i en svensk regering, som var en del av ett världssystem av våld och paranoia, lett av president Bush.

Perspektivet på världen 2013 är helt annorlunda, efter krigen i Afghanistan och Irak. Och efter avslöjandena i "Kalla Fakta" och Lena Sundströms bok är också synen på utlämnandet av egyptierna en helt annan.

Jag medgav att kritiken inte borde riktas mot Anna Lindh personligen. En sådan kritik ger ett felaktigt perspektiv på händelserna. Den amerikanska stormaktens närvaro 18 december 2001, regeringens attityd och den allmänna opinion som regeringen var beroende av hade lett till beslutet. Hur skulle hon ha kunnat motstå?

Det finns större skäl att vara upprörd över Göran Persson, som bara ett år efter hennes bortgång lade allt ansvar på henne, trots att han själv varit ordförande vid det regeringsmöte som fattat utlämningsbeslutet och trots att inget av de sjutton statsråd som deltog hade reserverat sig.

Ansvaret delas av många och ingen är oskyldig.

Vi ska inte begära eller föreställa oss att de som sitter vid makten är oberoende. Än mindre att de är hjältar eller helgon.

Däremot bör vi stödja dem som gör uppror mot makten, mot systemet, en Julian Assange, en Bradley Manning och en Edward Snowden. De är inga ledare, inga hjältar, inga helgon.

Men de har ensamma ställt upp mot systemet och de får ensamma bära konsekvenserna. Bradley Manning har 35 år i Obamas fängelse framför sig. Edward Snowden har tillfälligt asyl i Ryssland men befinner sig under total kontroll av både den amerikanska och ryska säkerhetstjänsten.

Det är meningslöst att dyrka eller fördöma dem, men vi måste stödja dem, för vår egen skull.

GICK WIKILEAKS-FILMEN SNETT? AV BERTIL EGERÖ

Visst ska filmen ses. Den visar hur svårt det börjar bli för stater och företag att i internets tidevarv hålla sina hemligheter borta från offentligheten. Den visar också vad s.k. demokratiska stater är beredda till för att spionera på allt och alla, och för att stoppa läckor när de upptäcks. Inga vackra egenskaper.

Den amerikanska militärens framfart i Irak hörde till de första stora avslöjandena. USA framstod efterhand, både för sina egna och för oss andra, som den brutala människoföraktande våldsapparat dess militär (och regering) i praktiken är, i Afghanistan, i Jemen och i andra länder där regimen anser sig ha rätt att bomba och mörda.

Filmen visar också hur Wikileaks för några år sedan hjälpte isländarna att uppdaga de stora svindlerier som drivit deras egna banker i konkurs. Därmed kunde isländarna stå emot starka påtryckningar att som nation överta bankernas enorma skuldsättningar. Mycket mer av den sorten hade behövts, både i Europa och i USA.

Det var när Julian Assange i Sverige blev polisanmäld av två kvinnor som nedgången för

Wikileaks började. Den historien väntar ännu på sin förklaring – t.ex. får vi i filmen se bild på den kvinna som plötsligt dök upp på seminariet med Assange och sedan klistrade sig fast vid honom, för att efter gemensamt sex polisanmäla honom. Men i filmen intervjuas bara den andra kvinnan, en Wikileaks-volontär som lånat honom sin bostad. Varför intervjuas inte den okända kvinnan, hon som drev fram en polisanmälan?

Assange har nu getts asyl av Ecuador, och hålls av Storbritannien fången i dess ambassad i London. USA har därmed lyckats allvarligt försvaga Wikileaks. Den aspekten borde ha stått i centrum. I stället handlar en stor del av filmen om Assanges personlighet, liksom om vem Bradley Manning är; soldaten som gjorde det möjligt att avslöja USA-militärens hänsynslöshet mot ockuperade folk. Den tanken drabbar mig att filmen därmed faktiskt går USAs ärenden.

Varför? Filmen dokumenterar en organisation som arbetar för yttrandefrihet och öppenhet; det viktiga att medborgarna i demokratiska länder får veta sanningen. Då borde staters agerande när de sätter demokratins regler ur spel för att försvara demokratin ges mer utrymme. Att fokusera på vilket slags människor som tar steget att bli 'visselblåsare', eller som väljer att avslöja dem, är att föra filmpubliken från det centrala ämnet.

Julian Assange har med Wikileaks visat att spelreglerna för stater och företag kan förändras, till demokratins fördel. Edgar Snowden har nyligen tagit steget att avslöja USAs omfattande spionerisystem, som täcker både enskilda, statsledning och FN. Jag ser fram mot en film som följer upp Wikileaksfilmen med att dokumentera detta slags verksamhet och dess konsekvenser, för alla de som drabbas och i förlängningen för våra samhällssystem.

PS.Filmen *We Steal Secrets: The Story of Wikileaks* berättar går just nu på Kino. Se den innan den försvinner.

PER T OHLSSON OM SOCIALDEMOKRATIN OCH KOMMUNISMEN

AV GUNNAR STENSSON

Olof Frånstedts avslöjanden om IB-affären och om Sten Anderssons och Anders Thunborgs hemliga möte med det ryska kommunistpartiets centralkommitté 1965, som vi berättade om i förra numret av VB, har också intresserat Per T Olsson.

Socialdemokraterna var oroadade över att SKP vid mitten av 60-talet under CH Hermansson var på väg att frigöra sig från Sovjetberoendet och framträda som ett demokratiskt vänsterparti med en mer radikal socialistisk politik än de själva.

Ett oberoende SKP skulle kunna tävla politiskt med socialdemokratin och bli svårare att misstänkliggöra. För att förhindra detta sammanträffade den socialdemokratiska partidelegationen med det ryska kommunistpartiets centralkommitté. Ryssarna erbjöds samarbete med det svenska regeringspartiet.

När Per T Ohlsson i söndagens Sydsvenska tar upp de nya IB-avslöjandena, hyllar han socialdemokratin för dess ”kamp mot kommunismen”, även om han medger, att den ”kunde gå över styr” ibland.

Bildandet av en illegal spionorganisation, utlämnandet av svenska medborgares namn till USA:s underrättelsetjänst, minst ett hemligt möte med det ryska kommunistpartiets centralkommitté, rader av lögner under IB-affären, en rättsvidrig skenrättegång och årtionden av förnekande – det är ganska mycket som gått över styr under ganska lång tid!

Vad handlade socialdemokraternas ”kamp mot kommunismen” egentligen om? Att SKP var på väg att frigöra från Sovjetimperiet borde ha hälsats med tillfredsställelse eftersom det innebar minskat sovjetiskt inflytande i Sverige.

I stället sökte socialdemokraterna samarbete med de ryska kommunisterna, mot den nya linje CH Hermansson drev.

Så ökade Sovjets inflytande i Sverige vid en tidpunkt då Kosygin och Breznev hade avsatt Chrusjtjov och genomdrivit en hårdare linje som ökade spänningen i det kalla kriget och till slut ledde till Sovjetunionens sammanbrott.

Samförståndet mellan socialdemokraterna och Sovjetledningen kom bland annat att medföra att Sten Andersson som svensk utrikesminister fördröjde de baltiska staternas frigörelse genom att hävda att de var en integrerad del av Sovjetunionen.

Så förhöll det sig med socialdemokraternas ”kamp mot kommunismen”. Per T Ohlsson har ingen anledning att hylla den – ens efter sina egna premisser.

TRÄNGANDE BEHOV PÅ ÖRESUNDSTÅG AV STAMNOSSLIN

Här kommer ett litet exempel från en måndagkväll i augusti i hur det kan gå till i valfrihetens och avregleringens Sverige.

Jag hade träff i går med mina gamla arbetskollegor på en pub i Malmö. Resan hem till Båstad och Skummeslöv blev som följer:

“Köpte biljett (Malmö-Båstad 21.08), passerade en biljettkontroll, ner på perrongen och såg att Öresundståget var försenat 8 minuter. Samtidigt började jag känna effekten av mina öl. Ett trängande behov gjorde sig påmint. OK jag tar en plats och går på toa efter Lunds station, tänkte jag. Fick en bra plats och började läsa en nyinköpt bok. Efter Lund uppsökte jag

närmaste toalett, där jag möttes av beskedet "Toaletten är avstängd", sökte nästa med samma besked och nästa etc. Bistert konstaterade jag att ingen toalett var i funktion. Sökte efter konduktören. Fanns ingen.

Nu var det kris. Benen i kraftig korsposition. Snart i Landskrona. Får hoppa snabbt ut och försöka uträtta mitt behov, planerade jag. Sagt och gjort. Steg ut men inte bättre än att jag trampade i mellanrummet mellan tåget och perrongen. Föll men kom snabbt upp på benen. In bakom en buske men i samma ögonblick blåste tåget till avgång. In igen (i dubbel bemärkelse). Gick fram och tillbaka på tåget. Såg ingen annan utväg än att stiga av i Helsingborg. Normalt stannar tåget 5-6 minuter i Helsingborg men eftersom tåget var försenat insåg jag att jag inte skulle få tid att göra mitt trängande behov på en av Knutpunktens toaletter. Ringde min hustru och bad henne komma och hämta mig i Helsingborg.

Steg alltså av i Helsingborg för att uppsöka en toalett. Fanns ingen på perrongnivån utan började söka mig uppåt. Såg skyltar som pekade upp till "Färjevåningen". Äntligen en toalett.

Myntinsläpp? Nej möttes av beskedet att skicka SMS till ett särskilt nummer och med ett kryptiskt meddelande typ QCYZCXD. Med skakiga fingrar lyckades jag få iväg ett SMS men fick beskedet "Hej! Vi kunde inte debitera din beställning för terminal QFCX".

Rusade ner en våning. Hade tidigare passerat en av Knutpunktens sunkiga pubar. In där och äntligen – där var räddningen. Öppen toalettdörr. Inga mynt. Inga SMS-meddelande.

Mitt trängande behov var över. En halvtimme senare kom min hustru inkörandes på Knutpunkten och hämtade upp mig."

Hur kan Region Skåne tillåta att ett Öresundstågs körs utan fungerande toaletter och utan konduktör?

Sverige är på väg åt fel håll. Upphandlingar och leka marknad enligt New Production Management-skolan har försämrat medborgarservicen, när entreprenörer jagar kostnader och struntar i kunden. Sjukvård, kollektivtrafik, skolor, äldreomsorg har blivit en lekstuga för inkompetenta, borgerliga politiker och oseriösa entreprenörer.

LANDSKAPET SKIFTAR FÄRG AV GUNNAR STENSSON

28/8

Vetefälten på Värpingesidan är redan skördade, plöjda, harvade och sådda. Det stora välvda fältet blänker brunsvart i morgondagen. En flock vita måsar och en och annan råka hackar efter mask. Om någon vecka kommer jorden få en lätt grön nyans.

Några ladasvalor pilar nära vattenytan. Ibland snuddar de vid den och splittrar spegelbilden av strandpilarna. Linné trodde att svalorna övervintrade på sjöarnas botten.

1/9 söndag

Vindbrus i vegetationen vid ån. Då och då hörs smällar bortom buskarna. Gevärsskott? Tätta moln far snabbt över himlen och ibland glimtar solen fram. Här nere är det lä. Trappan vid bron uppför åbrinken är övervuxen med rallarros och långa nässlor.

Den vidsträckta rågåkern breder ut sig mellan Trolleberg och väg 108. Rågen är för länge sedan skördad, men den höga stubben står kvar. Den skiftar färg från vitt till brunt och rött. Mellan stråna växer gräs och tistlar: gröna revor i den brunröda buktande mattan.

Det smäller. Bakom ett par rullar råghalm syns silhuetten av en man och ett gevär. Längre bort skymtar två jägare till. Är det fasanerna som blivit lovliga?

En häger strävar mödosamt mot den hårda vinden som sliter i de stora vingarna. Ett skott smäller långt borta. Hägern viker genast av mot norr, snabbt nu, med vinden bakom sig.

3/9

Rullarna med råghalm är borta. Mullret från en morgontidig traktor hörs från Flackarpshället. Där. Den har hållit på någon timme. Halva kornåkern lyser fuktigt svart, målad med en bred pensel.

5/9

Ja, nu har det skett! Värpingefälten skiftar i grönt. Det syns i solljuset där åkern buktar sig. Om ett par dagar kommer de bli helt gröna.

FRISKOLOR KONKURRERAR MED ÖVERBETYG AV GUNNAR STENSSON

En jämförelse mellan friskolornas och de kommunala skolornas betygsättning som publicerades i DN 4/9 visar att de fristående gymnasieskolorna systematiskt sätter för höga betyg jämfört med resultaten i de nationella proven, medan de kommunala gymnasiernas betyg överensstämmer mer med provresultaten.

En orsak som många pekar på är attitydskillnaden mellan lärare i kommunala gymnasier och lärare i friskolor.

De offentliganställda lärarna strävar efter att vara opartiska och sätta rättvisa betyg. Den hållningen var ännu mer tydlig före kommunaliseringen, eftersom gymnasielärarna då var statstjänstemän som förutsattes tillämpa likabehandling och oväld i yrkesutövningen.

Lärarna i friskolor däremot är anställda i vinstgivande skolor. De uppmuntras till en entreprenörsanda som handlar om att främja det egna företaget. Höga betyg på eleverna betyder ett högt betyg på deras lärare och ett högt betyg på deras skola. Det ger vinst.

Dessutom utsätts de i större utsträckning än de kommunala lärarna för påtryckningar från arbetsgivare, föräldrar och elever.

Tendensen att använda betyg som konkurrensmedel har ökat med vikande elevunderlag och en överetablering av friskolor som kämpar för sin överlevnad.

– Skolor kan konkurrera med andra medel än bra utbildning, exempelvis genom generös betygssättning, säger skolforskaren Jonas Vlachos.

– Siffrorna tyder på att det skulle vara systematiska skillnader mellan friskolegymnasier och kommunala gymnasier, säger chefen för uppföljningsenheten i Stockholms skolförvaltning Christer Blomkvist. Det här kräver mer forskning.

De gymnasiekoncerner som vuxit kraftigt under de senaste åren sticker ut i undersökningen. Det gäller Thorén business school, Mikael Elias-gymnasierna och förstås de nu konkursade

John Bauer-gymnasierna.

– Det här är förstås inte acceptabelt, sa utbildningsminister Jan Björklund i tv.

LUNDS KLIMATMÅL – FANTASISIFFROR FRÅN BORGERLIGHETEN

AV ULF NYMARK

Att den borgerliga majoriteten i kommunen inte kan eller vill sätta in åtgärder för att kommunen ska klara av de minskningar av växthusgasutsläpp som är nödvändiga för att nå det uppsatta klimatmålet har vi tidigare konstaterat i VB. Likaså att de borgerliga dribblar med siffrorna och tecknar in utsläppsminskningar av åtgärder som varken är beslutade eller finansierade.

Utsläppsbana

Detta bekräftas återigen i anslutning till en gemensam MP- och DV-motion om nu ligger på fullmäktiges bord. Motionen tar sin utgångspunkt i att kommunen har som mål att utsläppen fram till år 2020 ska ha minskat med minst hälften i förhållande till 1990 års utsläppsnivå. MP och DV konstaterar i motionen att kommunen har långt, mycket långt, kvar till detta mål, trots att år 2020 kryper allt närmare i tiden. Därför vill motionärerna att kommunen sätter upp delmål för varje år som återstår till etappmålet. Delmålen kan då tillsammans bilda en kurva, en bana, för hur utsläppen ska minska, ungefär som Riksbankens räntebana. Sådana delmål minskar förstås i sig inte utsläppen, men det kan vara ett hjälpmedel för att avgöra vilka åtgärder som måste sättas in för att nå etappmålet 2020, menar motionärerna.

Motionen, som nu gör sin andra vända i kommunstyrelse och fullmäktige (p.g.a. ett återremissbeslut i fullmäktige), åtföljs i sedvanlig ordning av en s.k. tjänsteskrivelse från kommunkontoret. Tjänsteskrivelsens bedömningar av hur kommunen ligger till i förhållande till målet har nu den borgerliga majoriteten gjort till sina.

Borgerlig optimism

Majoritetens ställningstagande andas optimism – kommunen är på väg att nå etappmålet! Som stöd för denna uppfattning åberopar man en sammanställning över åtgärder och hur stora minskningar varje åtgärd har bidragit eller kommer att bidra med. En första och hastig blick på sammanställningen förefaller ge stöd för optimismen. Redan år 2008 var målet nästan nått – bara några få procent återstod att spara in!

Nästan allt återstår

Men vänta – så sent som i kommunens årsredovisning för år 2012 framgick att av det reduceringsbeting på totalt 203 750 ton växthusgaser hade kommunen mäktat med 13 500 ton. Knappt 7 procent av de utsläppsminskningar som fordras för att nå etappmålet har klarats av på 20 år! Hela 93 procent återstår. Hur hänger då detta ihop?

Luftsiffror

Svaret på den frågan är att det mesta av siffrorna är luft – för att nu undvika det betydligt hårdare uttrycket bluff. De flesta åtgärder som de borgerliga anser föra fram mot målet är i

många fall inte ens beslutade eller finansierade. Bland annat återstår investeringar på ca 1 miljard kronor i LundaMaTs-åtgärder, där inga som helst beslut fattats. Man räknar också åtgärder och investeringar till godo som med stor sannolikhet inte kommer att genomföras förrän efter etappmålåret 2020.

Utsläppsökningar tas inte med

Till detta kommer också att de borgerligas prognos över utvecklingen inte heller inkluderar förväntade utsläppsökningar. Till exempel de utsläppsökningar som följer av att Brunnsnögsområdet och ESS byggs, eller av att man inbjuder till ökade utsläpp från vägtrafiken genom att bygga nya motorvägsavfarter och breddning av E22 genom Lund.

Jämförelse med hushållsbudget

Om ett hushålls månadsbudget läggs upp enligt samma principer som när borgarna räknar utsläppsminskningar skulle budgeten bland annat innefatta: en lotterivinst som hushållet ännu inte vunnit (och man vet inte heller om man har råd att köpa lotterna), man räknar in inkomster för ett extraknäck som man ännu inte fått, och man räknar in inkomster som möjligen, men bara möjligen, kommer efter månadsskiftet. Och som grädde på moset låter man bli att räkna in den kraftiga hyreshöjningen som ska betalas innan månadsskiftet utan kalkylerar helt kallt med den gamla hyran.

Hårda bud

De borgerligas fantasisiffror är inte bara djupt oroande, de är i högsta grad alarmerande. Man kan redan nu konstatera att vid fortsatt borgerlig majoritet i valet 2014 så kommer koldioxidutsläppen inom Lunds kommun att ligga en bra bit över målet år 2020. Blir det en ny och rödgrön majoritet blir det hårda bud för både den nya majoriteten och lundaborna när 8 års försummelser skall tas igen på 5 år.